

COMPRA, LEE, DIFON

La Veritat nº 113

(octubre de 2023)

"Es prepara el X Congrés Mundial Obert de la IV Internacional"

Acord de govern PSOE-Sumar

El passat 23 de juliol, la mobilització d'una part important de l'electorat va barrar el pas a una victòria del bloc dels franquistes (amb les seves versions de dreta i ultradreta), en privar-los de la majoria que esperaven.

Després de la pantomima de l'intent d'investidura de Feijoo –decidida pel Rei- ara tocava a Pedro Sánchez intentar la formació de govern. Som partidaris de la formació d'un govern que es recolzi en la mobilització popular per donar satisfacció a les reivindicacions de la classe treballadora i dels diferents pobles de l'Estat espanyol.

En el seu camí per aconseguir una majoria que li permeti formar govern, Pedro Sánchez ha arribat a un acord amb Yolanda Díaz. Tot i que aquest acord no és suficient perquè es formi govern, perquè encara no hi ha una majoria suficient i no està garantit que no se'n vagi a una repetició d'eleccions.

En tot cas, cal assenyalar la intervenció de Pedro Sánchez en el Comitè Federal del PSOE, on per primera vegada parla obertament de l'amnistia, una qüestió que difícilment va ser digerida per l'aparell d'Estat i la seva representació política.

La qüestió que cal plantejar-se és si el contingut d'aquest acord PSOE-Sumar pot donar satisfacció a les principals reivindicacions.

L'acord inclou nombroses generalitats, i pocs elements concrets. Tal vegada el més important sigui el compromís de reduir gradualment la jornada laboral màxima a 37,5 hores al llarg de la legislatura. Tot i que, com assenyalen diversos analistes, segons el text aquesta reducció s'ha de dur a terme per mi-

tjà del diàleg social, i sembla difícil que pugui comptar amb el suport de la patronal, que ja s'ha pronunciat en contra

La laïcitat no figura en l'acord

Com assenyala Francisco Delgado, expresident de l'organització Europa Laica, en l'acord "s'abandona tot atiat de poder construir un Estat laic. Fins i tot de donar petits passos a favor de la laïcitat institucional". I afegeix que "en les 230 mesures i 48 pàgines del document donat a conèixer NO apareix res. Llevat de la paraula "laïcisme" una sola vegada i vergonyosament per ratificar el que ja diu la confessional i privatitzadora LOMLOE, 'que la nota de religió no comptarà per a l'avaluació final de l'alumnat de religió'. Tema ja establert".

I tanmateix, la qüestió de la separació de l'Església i l'Estat i de les subvencions a l'Església Catòlica és de rabiosa actualitat, després de publicar-se l'informe del Defensor del Poble que estima que 440.000 nens han patit abusos en organitzacions catòliques. Alhora que l'Església Catòlica rep de l'Estat un finançament anual de prop de 12.000 milions d'euros (250 euros per habitant i any), entre finançament directe i exempcions d'impostos. Gairebé 5.000 van a subvencions a l'escola concertada catòlica, precisament el lloc on es produeixen la major part dels abusos. L'Església ha d'indemnitzar, contràriament el que pretén el Defensor del Poble. I a l'escàndol dels abús a menors cal sumar-ne d'altres com la immatriculació (una paraula per dissimular el robatori) d'entre 30.000 i 100.000 immobles (segons dife-

rents fonts).

Les exempcions d'impostos, l'obligatorietat que l'Estat pagui professors de religió que designen els bisbes, la recaptació per a la Conferència Episcopal a través de l'IR-PF, tot això sorgeix dels acords signats amb l'Església, el 3 de gener de 1979, només cinc dies després que la Constitució entrés en vigor. Concordat que l'acord no es proposa tocar.

La guerra i les despeses militars

Pel que fa a la guerra d'Ucraïna, el text de l'acord diu que "defensarem el suport i la solidaritat integral amb Ucraïna en resposta a la injustificada agressió russa i l'enfortiment de la via diplomàtica per aconseguir una pau justa i duradora alineada amb les aspiracions del poble ucraïnès". És a dir, continuar entregant armes a Ucraïna, cosa que només serveix per prolongar una carnisseria.

En va buscarem una sola línia sobre l'increment dels pressupostos militars, que absorbeix cada vegada més recursos públics necessaris per mantenir l'ensenyament, la sanitat, els serveis públics. Recordem que només aquest estiu, el govern en funcions ha aprovat 12.000 milions de despesa militar.

La inflació que devora els salaris

En va buscarem en l'acord una mesura efectiva de control dels preus dels articles de primera necessitat. L'acord diu que "seguirem adoptant mesures eficaces per combatre l'impacte que la guerra a Ucraïna, l'encariment dels aliments i la pujada dels tipus

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

d'interès tenen sobre la renda disponible de la ciutadania mitjançant ajudes directes focalitzades per a les famílies més vulnerables". Caldria dir que s'ignora quines són aquestes "mesures eficaces" que ja s'estan adoptant i que segons l'acord han de seguir.

Segons el text "s'establirà un sistema de seguiment, informació i avaluació dels preus dels aliments bàsics que contribueixi a disposar d'una cistella de la compra bàsica a preus assequibles, variada i de qualitat, que permeti l'accés de totes les famílies a béns essencials i, alhora, contribueixi a l'objectiu de contenció de la inflació". Està bé fer un "seguiment, informació i avaluació dels preus", però falta la mesura clau: un control dels mateixos, que és possible intervenint sobre les xarxes de distribució especulatives.

Evidentment, no hi ha cap mesura per evitar el monopoli abusiu de les elèctriques i energètiques.

Pensions

Sobre aquesta qüestió, es nota en l'acord la pressió d'un moviment independent de pensionistes, que totes les maniobres no han aconseguit enterrar. De fet, és un aparat que inclou diverses mesures concretes, com la pujada de les pensions segons l'IPC. "Seguirem garantint la sostenibilitat de les pensions i la seva actualització conforme a l'IPC, per assegurar el poder adquisitiu dels pensionistes" (tot i que això exigiria modificar la reforma d'Escrivá, que deixa en mans de l'AIReF la revisió d'aquesta qüestió. I l'AIReF acaba de qüestionar l'informe del ministeri sobre sostenibilitat del sistema. I no figura cap compromís de realitzar l' auditoria de la caixa de la Seguretat Social, tot i que ho exigeix la llei.

Les llibertats

La legislatura anterior va acabar sense complir-se un compromís establert en la coalició de govern: la derogació de la infame llei mordassa. El nou acord devaluava aquest compromís: "Reformarem, i derogarem, aquells aspectes de la normativa vigent que limita els drets de reunió i llibertat d'expressió (la «lleï mordassa» i el Codi Penal)". Per tant, ja serien només alguns aspectes d'aquesta legislació repressiva. Però, a més, s'afegeix un perill: "Aquesta nova legislació (...) en particular regularà, entre d'altres, el dret de reunió i manifestació, la identificació i registre corporal, la utilització de tècniques preventives i dissuasòries, així com la identificació dels agents." Però el dret de reunió pacífica en local tancat no està sotmès a autorització ni comunicació prèvia, ni limitat ara per cap llei.

El futur de la indústria

Mentre el país viu una situació d'accelerada desertificació industrial, es troba a faltar en l'acord alguna mesura concreta per fer-hi front. Per contra, tot sembla indicar que s'ha de seguir amb més del mateix: "la política econòmica s'orientarà a garantir la necessària transició ecològica –amb la consegüent reducció d'emissions de CO2 (...) Culminarem el procés de modernització del nostre teixit productiu associat al desplegament dels fons Next Generation"

Política d' habitatge

L'acord proposa la creació d'un parc d'habitatge públic, que "es constituirà mitjançant mecanismes de compra o lloguer d'habitatges existents, amb habitatges de nova construcció i mobilitzant l'habitatge buit (...) es comptarà també amb l'habitatge que actualment és propietat de la Sareb".

Ara bé, com es pot comptar amb el milió d'habitatges buits? L'acord només diu que "impulsarem un registre d'habitatges buits".

Quant a la pujada desorbitada de les hipoteques, que arruïna els qui tenen una vigent i dissuadeix els possibles compradors d'habitatges, poc més que mesures sense cap efecte: "adoptarem, fruit del diàleg amb les entitats financeres, millores aplicables als préstecs hipotecaris, dirigides a facilitar l'amortització anticipada dels crèdits, la reestructuració dels préstecs hipotecaris o la sol·licitud de la dació en pagament (...) Farem el mercat hipotecari més competitiu eliminant els obstacles a la portabilitat real d'hipoteques entre entitats, reforçant la supervisió tant financera com de competència i impulsant la transparència".

La posició de la classe treballadora i els pobles

Cal assenyalar que l'acord és, en alguns aspectes, contradictori amb les propostes o consells del capital financer i de les institucions internacionals com l'OCDE que exigeixen retallades (en particular, en les pensions). Un acord que no respon a la majoria social, que no contenta la patronal... Tot sembla indicar que, si es forma, serà un govern de crisi

Davant el programa expressat en l'acord PSOE-Sumar, (i més encara tenint en compte que l'acció del govern haurà de comptar amb el beneplàcit de dues forces de la dreta econòmica, el PNV i Junts) una conclusió és clara: només l'organització independent i la mobilització dels treballadors i els pobles pot garantir la satisfacció de les principals reivindicacions dels treballadors, els pensionistes, la joventut, les dones.

Governi qui governi, les reivindicacions i les conquestes es defensen.

Els nostres compromisos...

El 28 d'octubre en defensa de les pensions...

